

Dr. Somogyi Péter, a neurobiológia professzora

Somogyi Péter professzor nemzetközileg elismert neurobiológus, a biológiai tudomány doktora, Szentendre szülőtte.

Középiskolai tanulmányait a Móricz Zsigmond Gimnáziumban végezte sok-sok évvel ezelőtt, és azóta nemcsak szeretettel gondol vissza ezekre az időkre, hanem tevékenyen részt is vesz annak életében. Évek óta jelentős anyagi támogatást nyújt a Szentendrei Móricz Öregdiák Egyesületet számára azzal a céllal, hogy az egyesület minél több szociálisan rászoruló móriczos öregdiákot tudjon – különböző formában – segíteni. Hosszú éveken keresztül támogatta a diákokat is. Az általa és Maknics Gábor kémia tanár által közösen

alapított ösztöndíj idővel nem csupán a Móricz, hanem a város minden középiskolájában, majd Csíkszeredán és Dunaszerdahelyen is hozzájárult ahhoz, hogy kivételesen tehetséges középiskolások járhattak Oxfordban és magyar intézetekben egyaránt.

Munkásságának úttörő szerepe volt az agykérgi neuronhálózatok belső működésének feltárásában, az agy működési mechanizmusának megértésében. Kutatásai és eredményei olyan neurológiai betegségek gyógyítását segítik elő, mint a Parkinson-kór, a szorongás, az epilepszia, vagy az időskori demencia. Az általa bevezetett módszerek széles körben elterjedtek a világon, sok millió neurológiai betegségben szenvedő ember gyógyulását segítve. Fiatalkori felfedezése lett az alapja a skizofrénia gyógyítására alkalmas készítmény kifejlesztésének.

Iskolateremtő tudós, az Oxfordi Egyetem professzora, a szegedi, a budapesti és a zürichi egyetem díszdoktora.

Munkásságát számos hazai és nemzetközi díjjal ismerték el – közülük kiemelkedik a 2009-ben elnyert Feldberg-díj, 2011-ben a rangos „Agy-díj”, majd a Semmelweis Egyetem „Budapest Award” díja 2012-ben.

Somogyi Péter professzor átvéve az elismerő díjat, arról beszélt, hogy ő hogyan futhatta be tudományos pályáját. Hogyan juthatott el a komfort nélküli szentendrei házból a tudomány művelésének ilyen szintjére. Ennek kapcsán arra hívta fel a figyelmet, hogy ma Magyarország a társadalmi mobilitás szempontjából Európa egyik legbecsontosodottabb országa lett, ez sem a városunknak, sem az országnak nem jó – mondta. Hogy miért juthattam el idáig? – tette fel a kérdést –, mert kiváló tanáraim voltak, mert Szentendrén elhivatott, professzionális tanárok tanítottak, mondta. „Sajnos az elmúlt két évtizedben a tanári hivatás leértékelődött, és tizenhatezer üres tanári hely van. Amennyiben a tanároknak a jobb erkölcsi és anyagi elismerése nem történik meg, akkor sem városunknak, sem országunknak nincs jövője.” Azzal zárta beszédét, hogy ebben a megpróbáltatásokkal teli válságban „arra kell törekednünk, ... hogy olyanok kerüljenek döntéshozó pozícióba, akik a teljesítményükkel és szorgalmukkal kiérdemelték, és akikre rábízhatjuk gyermekeink és unokáink sorsát.”